

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Modlitba pro Kateřinu Horowitzovou, Arnošt Lustig

„Jsme podvedeni,“ opakoval Rappaport-Lieben, který se kdysi, dokud byl doma, chodil občas podívat do svých jatečných ohrad a viděl stáda skotu, z nichž každé jen přicházelo na porážku a žádné už se nevrátilo.

„Přece bychom měli mít možnost domluvit se přímo s patřičným zástupcem,“ řekl zase pan Lówenstein.

„Dám raději zatáhnout žaluzie,“ přešel pan Brenske jeho poznámku.

„Nevím, co se děje, dám to hned vyšetřit a potrestat.“

Vyšel na okamžik ven a hned se zase vrátil.

Pan Lówenstein se znovu dožadoval rozmluvy se zástupci Mezinárodního červeného kříže, jakkoli bylo jasné, že tím zmenšuje zcela zjevně svou osobní míru důvěry v dané slovo pana Bedřicha Brenskeho a také nepřímo důvěru ostatních, právě tak jako pan Rappaport-Lieben, a k tomu ještě teď, když byli zase na půdě tábora a měli dostat písemná potvrzení všech vydaných peněz a vysvětlení toho, co se to dělo venku.

„Nuže, na tomto místě je to vyloučeno,“ ozval se hned pan Brenske, „to říkám přímo a mrzí mne, že musím opakovat věci již zevrubně vyložené. Toto prostranství kolem je výlučně naše hájemství a vztahují se na ně vojenské příkazy. Uznejte přece sami, pánové, že by to nešlo, i kdybych třeba já osobně už nakonec chtěl přimhouřit oko. Co kdyby později zástupce, kterého se jeden z vás dovolává, naší vlídnosti a našeho pozvání sám zneužil? Třebaže se dovolávám vaší důvěry, musím se v tomto ohledu, poctivě řečeno, odvolat i k jisté nedůvěře z naší strany. Jde o věci vyššího, pohříchu státního významu, kde hledisko jednotlivců znamená začasť jen málo. Opravdu mne mrzí, že to musím říkat stále znovu.“

Bylo deštivé ráno uprostřed září a pan Brenske k věci prve tam venku řekl, že to bylo nedorozumění; zeptal se zároveň, je-li už příslušná částka podepsána, protože-jak současně uvedl - zvláštní depeší se mu právě sdělilo, že počet německých zajatců, určených k výměně, byl snížen na polovinu a k vyrovnání že je třeba poukázat další milión zlatých švýcarských franků.

„Připadám si jako bankovní úředník a ne jako voják tajného oddělení,“ posteskl si pan Brenske. „Je mi to skoro už proti mysli. Naštěstí peníze máte a věřte, že vám někdy až závidím, jaké krkolomné okolnosti vám to pomáhá překlenout. Rád bych vám od této chvíle říkal už jenom věci příjemné. Mám takové tušení, že jsem už tak daleko, pokud z vojenských důvodů nebude rozhodnuto jinak. Ale i to, co si myslím, že tohle je opravdu už náš poslední požadavek, mne uklidňuje. V této ruce držím vaše příslušná potvrzení. Koneckonců nebyl tento poslední požadavek způsoben naší stranou. Ani nebylo v našich silách předpokládat nepředpokládané. Miluji korektnost, a proto pravím: nedá se nic dělat, pánové, chcete-li vyrovnat v odpovídajících hodnotách nabídku vašich úřadů za menší počet německých zajatců, musíte to zaplatit.“

A ti pánové, kteří prve sledovali jako pan Lowen-stein, Rubín a Rappaport-Lieben otevřenými okénky vlaku tábor, sahalo po svých plnicích perech a podepisovali.

Pan Oto Rauchenberg hleděl svýma modrýma zúženými očima za skly ve zlatých brýlích na staženou žaluzii a mlčel jako téměř po celou tu cestu sem a odtud a znovu sem. Kouř zahlcoval rodící se den a vlak stál nehybně. Byla to nepříjemná nehybnost; všichni za chvíli seděli jako opáření.

- I. Text zařaďte do literárního druhu a žánru, vše dokazujte na ukázkách
- II. Uvažte, o jakou literární formu a variantu jde. Opětně dokazujte na citacích částí textu
- III. Nacházejí se v ukázce tropy? Jaké? Pokuste se vysvětlit jejich funkci
- IV. Nacházejí se v ukázce figury? Jaké? Pokuste se vysvětlit jejich funkci

Použitá literatura:

LUSTIG, Arnošt. *Modlitba pro Kateřinu Horowitzovou*. 3. vyd. Praha: Mladá fronta, 1990, s. 94–95.